

Dvojno znamenje

Drugače kot luč, ki je enoznačno znamenje, nakazano na praznik razglašanja, je voda dvojno znamenje. Voda je življenjska potreba, brez katere človeštvo in svet ne bi mogla obstajati. Imeti moramo dovolj vode za pitje, umivanje in zalivanje naših rastlin. Voda je blagoslov, ki ga vzamemo za samoumevnega, dokler ga ne zmanjka. Hude suše na mnogih krajih našega planeta neprestano potrjujejo potrebnost te dobrobiti. Po drugi strani pa je lahko preveč vode enako uničujoče. Spomnimo se cunamija leta 2004, ki je ubil četr milijona ljudi v 14 državah. Manj kot leto kasneje so na obali Združenih držav New Orleansa predrti nasipi dovolili vodi, da preplavi in uniči, česar ni uničil hurikan Katrina. Nevihte, deževja in poplave jemljejo življenja in uničujejo domove ter vse potrebno za življenje na vseh kontinentih.

Zaradi svojega dvojnega značaja je voda postala primeren simbol v duhovnem življenju vernikov. V povezavi s krstom nas voda spominja na mnoge najbolj pomembne dogodke naše odrešenijske zgodovine. Od začetka je bila voda povezana s stvarjenjem. V poročilu o stvarjenju je ves red stvarjenja predstavljen kot rezultat Božjega Duha, ki je plaval nad prvotnimi vodami. Prav tako v Genezi prvo poročilo o potopu nakazuje na očiščenje grešnega človeštva in ohranitev pravičnega, kot je predstavljen Noe in njegova družina. Te vodne izkušnje pa so služile kot preludij v osrednji trenutek, ko je Mojzes ubežnike iz Egipta skozi trstično morje popeljal v svobodo. Nekdanji boji in sramota Izraelcev so utonili, ko so vstali iz morja, da bi na novo začeli življenje.

To življenje je vključevalo poslušanje in izpolnjevanje Božje dobre besede v primerjavi z oživljajočo vodo (Iz 55; Ezk 36). Ko so ljudje Božjo voljo zanemarili ali zavrnili, je veljalo, da je Božja kazen prihajala v obliki suše. In res. Brez Boga je bilo človeštvo podobno suhi izčrpani zemlji brez vode (Ezk 37). Toda z vodo je prišlo življenje, rast, upanje in nov začetek.

Ko je Jezus prišel k Janezu v Jordan in ga prosil, da bi bil krščen, je zelo odločno izrazil svojo željo, da bi se v celoti izravnal s človekom v dobrem in slabem.

Ko otroke prinesemo h krstu ali ko odrasli prosijo za krst, je vsak potopljen v Jezusovo življenje, kakor tudi v življenje verujočega občestva. V obeh primerih sta navzoča dvojno znamenje vode in krstni obred, ki ta simbol povzdigne v zakrament.

Jezus je sam potrdil dvojni značaj krstne vode, ko je vprašal učence, če so pripravljeni izpiti kelih in biti krščeni s krstom, ki ga bo on doživel (Mr 10,38). Ves blagor pripadnosti Jezusu kot njegov učenec mora imeti značaj boja, da bi ostalo tako. Krščeni v življenje in Jezusovo družbo, imajo verniki ta privilegij, da doživijo toplino in skrb Božje ljubezni v njih. Ob privilegiju življenja in Jezusove bližine pa pridejo tudi dnevne smrti, ki so neločljivo zvezane s pripadnostjo Jezusu. Ko je Jezus nekaj teh majhnih in velikih smrti delil z učenci, so se začeli spraševati, če je tako življenje mogoče. Za nekoga, ki tako življenje poskuša živeti sam, je to neizvedljivo. Toda hitro doda: »pri Bogu pa je vse mogoče.«

Z Bogom je dvojnost krsta kot smrti in življenja obenem rešena. Z Bogom in milostjo je nasprotje, ki ga krstna voda s tem, ko prinese osvežitev in prenavo kakor tudi boleče očiščenje, lažje sprejemljivo. Tertulijan je nekoč v svojem razmišljanju o krščanskem krstu zapisal, da je so kristjani kot ribe - rojeni v vodi in neprenehoma ostajajo v vodi. To pomeni, da živimo in se gibljemo in bivamo v krstni vodi. Gail Ramshaw vztraja, da ta voda ne ponazarja samo Božje stvariteljske moči, ampak tudi prisotnost duha znotraj nove skupnosti (Treasures Old and New: Images in the lectionary, Fortress Press, Mineapolis: 2002). Krstna voda obenem deluje kot simbol za oboje. Napolnjeni z duhom gasimo žejo drug drugega. Mi smo pravzaprav kozarec hladne vode za druge. Bodimo to v Jezusovem imenu.

(vir: www.celebrationpubs.com)

prevedel: Bogdan Rus OFM